

NR. 5

September - oktober 2024

81. ÅRG.

Strid lovmessig	1
Om kjærlighetens frukter	4
Beskrivelse over det åndelige livets løp og strid	7
Guds lys og vårt mørke.	9
Der ånden virker	14
Hans Nielsen Hauges Postille	16
Ord og utrykk	16
Påminnelser	17
Forord til liturgiene	17
Opplysninger	20
Salmehjørnet	20

Strid lovmessig

Av Stein Arild Gjerde

Det er utrolig hvor mye godt arbeide det er gjort med bibeloversettelser opp gjennom tidene. Vi kan bare prise og ære Gud for hans store nåde imot oss. Men det finnes også fallgruver som den onde gjerne vil påføre oss, og flere er det blitt. Fornuft og kjød blander seg inn der sannhet og gudsfrykt burde vært. I praksis ligger forskjellene i ordvalgene og setningsoppbygningene.

I denne artikkelen vil jeg vise hvor viktig det er å være prøvende overfor ulike oversettelser, i alle fall er det viktig å lytte til gode

råd fra de som gjør gode undersøkelser. Noen ganger bør og skal oversettelser diskuteres og vurderes. Vær nøye med det du slipper inn i hjerte og sjel. Altfor ofte tar en lett på det som er viktig og det som er Hellig i Guds øyne. Den som oversetter må derfor under hellig gudsfrykt gjøre sitt arbeid. Jeg vil derfor i denne artikkelen vise ulike oversettelser på et enkelt vers. Jeg la spesielt merke til dette verset, da jeg leste en god andakt i andaktsboken, «Nåde og Sannhet» av Henrik Muller. Bibelverset står i 2. Tim. 2:5. «Men om noen strider, blir han dog ikke kronet, hvis han ikke strider lovmessig». Dette verset lyder en del annerledes i de fleste andre oversettelsene. La oss se.

Oversettelser

BGO: «Og om noen driver idrett, får han ikke seierskransen uten at han deltar etter reglene.»

NO30BM: «Men om nogen også strider i veddekamp, får han dog ikke kransen hvis han ikke strider på den rette måte.»

NB88BM: «Og den som kjemper på idrettsbanen, får ikke seierskransen uten at han følger reglene.»

NO2011BM: «Og en idrettsmann må følge reglene om han skal vinne seierskransen.»

KJV: «And if a man also strive for masteries, [yet] is he not crowned, except he strive lawfully.»

A. Bentzen NT: «Men om noen strider, blir han dog ikke kronet, hvis han ikke strider lovmessig». (Oversettelse med Weisenhusutgaven av 1744 til grunn)

Studie bibelen (Thoralf Gilbrant), bind 4, side 354:

Gresk grunntekst: eán dé kaí athlí tis, ou stefanoútai eán mí nomímos athlísi.

Direkte oversatt gresk-norsk: Om men også kjemper noen, ikke han-bekrantes uten at rettelig han-kjemper.

Noen tanker tilslutt

Hvorfor er dette verset blitt oversatt med den grad av ulikhet? Hvorfor er dette verset blitt redusert til en idrettsmanns kamp? Hva regler snakker vi om? Går vi tilbake til vers 4 så snakker en om å stride som en soldat i krig. Faktisk er det ingen referanser eller steder i dette kapitlet som omhandler det å kjempe som en idrettsmann, men likevel er det oversatt slik. En av de beste oversettelsen fra gresk mener jeg å se i Amund Bentzens nye testamente og i KJV. Vel, de lærde har nok sin forklaring og sine grunner, men Guds Ord skal spises i sin enkelhet, med et ydmykt og troskyldig hjerte.

Det som ligger meg på hjerte, er dette, Ordet må komme frem i sin mente klarhet. Når en oversettelse reduserer styrken og formen i innholdet, som her, hva kamp den kristne kjemper. Hva vil da ordet, direkte oversatt fra gresk, «rettelig kjempe» si oss? Ligger det rett styrke eller form i ord som; «delta etter reglene», «på en rett måte», eller «at han følger reglene». KJV og Bentzens testamente går lengre, de sier; «he strive lawfully» og «stride lovmessig».

Det å diskutere oversettelser, kan noen ganger bli en form for storm i vannglass. Slik at interessen for å være skriftstro må være bygd på det å vokse i sann gudsfrykt og kjærlighet til Gud. En må bruke Guds Ord til veiledning, visdomskjelde, og til åpenbaring av Guds hellige vilje og råd.

Bruker en oversettelser til å tåkelegge Guds råd og vilje, slik at det skal bygges vei for den liberale teologi eller en bred himmel vei, da har en tapt, og Guds dom vil hvile over den utro tjener.

I denne artikkelen med dette bibelordet fra 2 Tim. 2:5 blir Ordet etter min smak fattigere og redusert på grunn av språkdrakt og ønske om å kanskje gjøre det lettere forstå. I andre tilfeller tukler oversettere med det som er sannhet og dermed i verste fall kan direkte villedde de som leser. Hvis jeg skal komme med en særskilt pekefinger så vil jeg advare mot bruken av bibeloversettelser som helt fokuserer på å gjøre lesingen lett og ungdomsvennlig. I flere tilfeller har jeg sett at slike oversettelser direkte er elendige og farlige om en setter for stor lit til innholdet. Eksempel på dette er «Hverdagsbibelen Pluss» til Hermon Forlag. Les enten en skikkelig bibel eller bruk en barnebibel. Det handler litt om hva slags form for ånd det er skrive under. Planter en genmanipulerte såkorn får en også manipulerte vekster. La derfor Guds Ord være rett, sant og uforfalsket. Amen!

Om kjærlighetens frukter

Johan Arnt Sanne Kristendom kapittel 30, Del 2 av 3

«Kjærligheten er langmodig, er from; kjærligheten bærer ikke avind, kjærligheten bruker ikke fortredelighet, oppblåses ikke, den ter seg ikke usømmelig, søker ikke sitt eget, forbitres ikke, tenker ikke ondt; den gleder seg ikke over urettferdighet, men gleder seg ved sannhet; den fordrar alle ting, tror alle ting, håper alle ting, tåler alle ting. Kjærligheten avfaller aldri osv.» 1. Kor. 13:4-8

9. For det åttende: kjærligheten forbitres ikke. Dette er å forstå om den vrede som tar sann overhånd i høyeste grad, at den også gjennom munnen utøser sin hevntvang i forbannelser, skjellsord og banning mot sin neste. For å kunne væpne deg mot dette og ikke bli overilt av vreden, så be Gud at han vil regjere ditt hjerte, din munn og tunge. Og se på den Herre Jesus. Det gikk ingen hevngjerrighets bespottelse og bitterhet ut av hans

mann, men bare velsignelse og livet (Jes. 11:3). Vel ropte han ve over stedene Korasin, Kapernaum og Betsaida, så vel som over fariseerne (Luk. 10:13). Men dette var dog ikke noen ond forbitrelse eller vredaktig overilelse av hevngjerrighet. Det var en embetsnidkjærhet, en skarp og alvorlig botspreken, som skulle tjene til deres og andres forbedring og salighet. Det bør ikke en Herrens tjener å stride, sier Skriften, men være mild mot alle, og fordra ondt (2. Tim. 2:24). Og et annet sted leser vi: Se til at ikke noen bitterhets rot, som måtte vokse fram, gjør splid, og mange skulle besmittes ved den (Hebr. 12:15).

10. For det niende tenker kjærligheten ikke ondt; den har heller ikke ondt forsett mot noen. Se på den gode Gud og hans faderlige hjerte. Jeg vet de tanker som jeg har tenkt over eder, sier Herren, nemlig fredstanker, og ikke til ulykke, å gi eder belønning. Og I skal påkalle meg og gå og be til meg, og jeg vil høre eder. Og I skal søke meg, og finne meg, når I søker meg av hele eders hjerte (Jer. 29:11-13). Den som på samme mate har freds- og godgjørenhetstanker og mener det vel med sin neste, den har Guds hjerte og Kristi sinn. Den er forent med ham, som et lem med sitt hode.

11. For det tiende sier apostelen : Kjærligheten gleder seg ikke over urettferdighet. Det er som om han ville si: Kjærligheten godter seg ikke over at andre lider ondt uten skyld. Den ler ikke av at den uskyldige og fromme lider vold og urett, som Simei gjorde da David flyktet for sin sønn Absalon. Den har tvert imot medlidenhet med den som lider uskyldig. Den gråter med den gråtende, ja, har også ondt av den som faller og forser seg av skrøpeligheit. Se på den Herre Kristus. Hvilken hjertelig medlidenhet hadde han ikke med Peter, da han var falt. Hvor medfølende og barmhjertig så han ikke på ham. Med sitt nådige blick reiste han Peter opp igjen. Herren oppreiser de som er

nedslått, står det om ham (Salm. 146:8). Hvordan ynkedes ikke Kristus over menneskene, da de var som atspredte får uten hyrde (Matt. 9:36). Hvordan lette han ikke etter de fortapte og kalte dem tilbake til seg igjen (Luk. 15). Hvordan gråt han ikke over Jerusalems ødeleggelse (Luk. 19). Når du ser noen falle, la det da gjøre deg ondt. Forbarm deg over ham, og hjelp ham å bære hans byrde. Da oppfyller du Kristi lov (Gal. 6:2), som har båret alles byrde. Da er du også hans sanne lem, og hans liv er i deg. For hodets liv må gjøre alle lemmer levende.

12. For det ellevte gleder kjærligheten seg ved sannhet, og når det går rett for seg. Se på din Frelser. Hvor gledet han seg ikke i Ånden da de sytti disipler kom tilbake til ham, og hvor priste han ikke sin himmelske Fader for dette (Luk. 10:21). Se på de hellige engler. De gleder seg over hver omvendelse, sier Herren (Luk. 15:10). Gjør du likeså, så har du et gudelig og engleaktig sinn.

13. For det tolvte: kjærligheten fordrer alle ting. Dette gjør kjærligheten forat fredens bånd ikke skal rives i stykker. Derfor bærer han sin nestes feil med tålmodighet, som Paulus sier: Jeg er blitt som en skrøpelig for de skrøpelige, forat jeg kan vinne de skrøpelige. Jeg er blitt alt for alle, forat jeg i alle tilfelle kan frelse noen (1. Kor. 9:22). Videre sier han at kjærligheten tror alle ting, det vil si, den tenker ikke noe ondt om sin neste. Og kjærligheten håper alle ting, det er, den ønsker at alt godt må bli ens neste til del. Og så sier han at den tåler alle ting, og det gjør den for å kunne gagne sin neste med det. Se på den Herre Jesus. For våre synders skyld har han måttet lide og tåle alle ting, den største hån, smerte, pine og fattigdom, forat vi skal ha ære og glede i ham.

(fortsettes i neste nummer)

Beskrivelse over det åndelige livets løp og strid

Av Hans Nielsen Hauge, nedskrevet i 1804 (32 år gammel)

(Språklig fornyelse ved Stein Arild Gjerde, fra bind 5, Huges skrifter)

Del 1 av flere.

«Vet dere ikke at de som løper på banen, de løper vel alle, men en får klenodiet? Løp da således at dere kan få det!» 1 Kor. 9:24.

Da jeg Hans Nilsen Hauge for 9 år siden skrev min løpebane, mest om den ytre, den timelige eller om den menneskelige tilstanden, hvordan den hadde vært, trodde jeg ikke at jeg åpent kunne tale om de guddommelige åpenbaringene og følelsene, av frykt for at den ikke kunne forstås, eller som Kristus sier, den kunne kastes til svin og tråkkes ned (Matt. 7:6). Men siden jeg har tenkt på at Paulus påberopte seg de guddommelige åpenbaringene overfor øvrighetene (Apg. 22:26), og motsto falske lærere ved det (2 Kor. 12), og at han ble kalt av Gud (Gal. 15:16), har jeg gang på gang gjort det, og snakket om det med de brødre og søstre som tror og har erfaring i åndelige ting. For nå, om Gud vil, vil jeg åpenbare mitt hjerte i ord og skrive om det, slik at menneskene som heretter omvendes eller fødes på ny, hvem de enn måtte være, kan erkjenne det til bestyrkelse av i sin tro, og vi priser alle Herren for evig for hans nåde, som han har gitt oss.

Fra min barndom, ja, og siden jeg vokste opp, ble jeg foraktet av mine likemenn eller ledsagere, og jeg ble ansett som tåpelig, enfoldig eller innesluttet og dyster. Ja, jeg holdt meg selv for å være så liten/fattig at jeg var uverdigg for andre å bli nevnt med navn. Jeg elsket ydmykhet, var glad i å omgås de ydmyke og trofaste, slik at selv før min sinnsforandring hadde funnet sted,

var de stolte og svært vellystige ofte en vederstyggelighet for meg. Og jeg hadde ikke noe særlig lyst å delta i spill og lek, var engstelig i mitt hjerte for det. Jeg var ofte redd i min samvittighet når jeg hørte om pest og krig med all fare, og hadde spesielt frykt for døden. Slik og var jeg ofte engstelig på grunn av drømmer om fare og om dommens dag, akkurat som i mørket at den onde skulle komme etter meg. Så og fryktet jeg, når noen talte om andres religion, at vår ikke var den rette. Spesielt når jeg hørte og snakket om hellige mennesker, tenkte jeg at de ville bli salige, men ikke jeg, som ikke lever som de gjør.

Som oftest rørte Kristi lidelser meg, delvis med ømhet for Ham når jeg tenkte naturlig. Og når jeg trodde Han led for meg, følte jeg en brennende kjærlighet til ham, og når jeg leste om martyrenes lidelser, ble jeg ofte urolig i mitt sinn. Og spesielt tenkte jeg på hvor svak min tro er, i frykt for at den ikke var levende, da jeg tvilte på at jeg ikke kunne tåle noen lidelse for bekjennelsen av Jesu Navn. På samme måte, når jeg leste enten selv eller hørte andre lese Guds Ord. Hvis tankene mine var slike, kom det til meg, jeg er i en usalig tilstand, og djevelen river Ordet fra hjertet osv. Alt dette gjorde meg redd og pinefull, og det ga meg ikke fred i synden, men jeg kom heller ikke til omvendelse og sinnsforandring før Gud ga meg til hensikt å tenke på seg selv.

Jeg så på hans allmakt, og hvor mye han har skapt for oss, hvor stor og god Han er. Da jeg hadde tenkt på dette, og syntes det var mye å være barn av store herrer i verden, tenkte jeg på å bli et Guds barn, å ha ham som Far, som har evig liv og kjærlighet å gi. Den som har all makt, er ydmyk, og tjener til og med den ringeste. Da ville jeg være mye mer liten og ydmyk, som støv og en arm synder. Så ba jeg til Gud om at han ville ydmyke meg, gi meg nåde til å elske og kjenne hans vilje, så ville jeg gjøre den.

Tjene ham og bekjenne hans navn, selv om jeg skulle lide aldri så mye, og om mitt liv ikke ville bli spart, bare han ville gi meg styrke til å gjøre det.

(fortsettes i neste nummer)

Guds lys og vårt mørke.

Av Lars B. Hammersland.

Dette temaet har opptatt meg meget i det siste. Jeg har senket meg i dypet av Guds Ord for å finne en større mening, og etter det Jesus sa i sin første tale til sitt folk, altså Bergprekenen. Der sa Jesus: «Øyet er kroppens lys. Hvis altså ditt øye er godt(friskt), vil hele kroppen din være lys. Men dersom ditt øye er ondt(sykt), vil hele kroppen din være full av mørke. Hvis lyset som er i deg er mørke, hvor stort er ikke da mørket.» Matt. 6:22-23. På dette følger: «Ingen kan tjene to herrer. For enten vil han hate den ene og elske den andre, eller så vil han holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og mammon.» vers 24. Dette sier klart at etter syndefallet er menneskene i et totalt mørke i forhold til Guds Ord. Dette sier også Sal. 14 og Sal. 53 i Salmenes bok. Gud så til jorden osv. Les disse salmene grundig, og be om lys over det, Den Hellige Ånds Lys.

Apostelen Johannes begynner sitt evangelium slik: «I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt ble til ved Ham, og uten Han ble ingenting til av det som ble til. I Han var liv, og livet var menneskenes lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket forsto det ikke.» Joh. 1:1-5.

Og i ordspråkenes bok leser vi i kapittel 8:26-36 dette: «Da Han ennå ikke hadde dannet jorden eller markene eller det første av

Haugianeren

alt støvet(mennesket) i verden, da Han satte himmelen på plass, var Jeg der, da Han dro hvelving over dypet, da Han festet skyene der oppe, da Han lot dypets kilder være faste, da han satte grensen for havet, så vannene ikke skulle gå lenger enn Han hadde sagt, da Han ga sine lover for jordens grunnvoller, da var Jeg ved Hans side som håndverkmester. Jeg var daglig til velbehag. Jeg frydet Meg alltid for Hans åsyn. Jeg frydet Meg over verden, Hans jord, og Jeg hadde min lyst i menneskenes barn. Nå, barn, hør på Meg, for salige er de som holder fast på Mine veier. Hør på rettledningen og bli vise, og ringeakt den ikke. Salige er det mennesket som hører på Meg, som daglig våker ved mine porter, som holder vakt ved mine dørstolper. For den som finner Meg, finner livet og får velbehag hos Herren. Men den som ikke finner Meg, skader seg sin egen sjel. Alle de som hater Meg, elsker døden.»

Jesus sa til de tilhørende i Joh. 8:12: «Jeg er verdens Lys. Den som følger Meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.» I samtalen med Nikodemus sa Jesus: «Og dette er dommen, at Lyset er kommet inn i verden og menneskene elsket mørket fremfor Lyset, for gjerningene deres var onde. For hver den som gjør det onde, hater Lyset og kommer ikke til Lyset, for at ikke gjerningene hans skal bli avslørt. Men den som gjør sannheten, kommer til Lyset, for at gjerningene hans skal bli åpenbare, at de er gjort i Gud.» Joh. 3:19-21. Jødene levde derfor i et fullstendig mørke, enda de hadde Guds Ord, og Jesus bekreftet at på Moses stol satt fariseerne og de skriftlærde, de skulle høre hva de leste, men ikke følge deres lære og liv, for de slapp ikke Jesus Guds Sønn inn, men fremholdt sin egen forståelse mot Guds klarhet, som Jesus forkynte dem. Han sa til dem: «Men Jeg har sagt til dere at dere har sett Meg, og likevel tror dere ikke. Alle dem som Faderen gir Meg, kommer til Meg, og den som kommer til Meg, skal Jeg aldri støte ut. For Jeg er kommet ned fra

Haugianeren

Himmelen, ikke for å gjøre Min egen vilje, men Hans vilje som har sendt Meg. Og dette er Faderens vilje som sendte Meg: At av alt det Han har gitt Meg, skal Jeg ikke miste noe, men Jeg skal oppreise det på den siste dag. Og dette er Hans vilje som har sendt Meg. At hver den som ser Sønnen og tror på Han, skal arve evig liv. Og Jeg skal reise han opp på den siste dag.» Joh. 6:36-40.

Her ser vi da det Jesus sa i sin første preken, NÅR LYSET I DERE ER MØRKE, HVOR STORT ER DA MØRKET??

I dag befinner verden seg i et fullstendig mørke, slik jødene gjorde ved Jesu første komme. Den gang var det Abrahams etterkommere, men nå gjelder det de som går rundt og bekjenner Jesu Navn, men står med ryggen til Gud, og ikke med ansiktet. De er blinde, døve, og uforstandige i både lære og liv, og er av de som Paulus taler om i Romerbrevet 1:18-32. Disse ser ikke Jesus, og eier ikke Den Hellige Ånd, like lite som mennene i Sodoma og Gomorra, og Peter sier i sitt andre brev slik: «Men de himler og den jord som er nå, blir ved det samme Guds Ord spart til ilden ved tiden for ugudelige menneskers dom og fortapelse.» 2. Pet. 3:7.

Til dette som her er skrevet vil jeg knytte mer om lyset.

Sal. 36:10: «For hos Deg er Livets kilde. I Ditt Lys ser vi lys.» Her vil jeg ta med et ord fra Simon Den nye Teologen som levde fra år 949 til 1022 etter Kristus: «Den som tror på Meg, fra hans indre skal det renne strømmen av levende vann.» Joh. 7:38. Dersom kilden er i vårt indre, må vannet nødvendigvis være synlig for dem som har øyne til å se med. Men om alt dette skjer inni oss uten at vi erfarer det eller er oss det bevist, da vil vi sikkert heller ikke se Den Hellige Ånds lys, men blir værende som døde, blinde, ufølsomme i det evige liv like mye som vi var

Haugianeren

det i dette liv. Hvis vi alltid forblir i døden, hvis vi er døde i ånden, da er vårt håp forgjeves og vårt liv uten verdi og vi mister det evige liv. Men slik er det ikke, nei slik er det sannelig ikke. Jeg har sagt det mange ganger, jeg sier det igjen og jeg vil aldri slutte å si det: Faderen er Lys, Sønnen er Lys, Den Hellige Ånd er Lys. Disse tre er ett Lys hinsides tiden, udelelig, uten sammenblanding, evig, uskapt, uutslukkelig, uten grense, usynlig – for det er hinsidig og over alle ting – et lys som ingen har kunnet se uten først å ha blitt rensset, og ingen har tatt imot uten først å ha sett det. For man må først se det, for så å kunne ta imot det under mye smerte og strev.»

Sak.14:7: «Det skal være en eneste dag, som er kjent av Herren – det skal verken være dag eller natt – men ved kveldstid skal det skje at det blir lys.» Dette står etter den dag da Jesus står med sine føtter på Oljeberget.

Hos den siste profeten Malaki står det i Mal. 3 etter at de hadde uttalt seg om Gud: «De som fryktet Herren, talte da med hverandre, og Herren lyttet og hørte på. Så ble en minnebok skrevet for Hans åsyn, for dem som frykter Herren og som grunner på Hans Navn.» Les hele kapittel 3, og kapittel 11 hos Sakarja.

Under overskriften «Herren, den eneste frelser», hos Jes. 45:15 står det: «Sannelig, Du er en Gud som skjuler seg, Du Israels Gud, Frelseren!» Slik skjulte Gud seg for Israel i lysstøtten og skystøtten under ørkenvandringen fra Egypt til Kanaan, og foran tabernaklet. I dag skjuler Han seg i Ordet, og her trengs åndelig syn for å finne Han.

Den Hellige Ånd ble utgytt på pinsedag etter Jesu forjettelse ord, og den kom som ild med tale etter som den gav. Ilden gir samtidig lys og varme. Denne ild og varme er meget fraværende

blant de som bærer kristennavnet i dag. Lovløsheten er rådende, og troløsheten, mangfoldighet råder over jorden, og som Jesaja bar frem i sitt kapittel slik: Jes. 60:1-3: «Stå opp, bli Lys! For ditt Lys kommer! Herrens herlighet stiger opp over deg. For se, mørket dekker jorden, og dypt mørke er over folkene. Men Herren stiger opp over deg, Hans herlighet åpenbares over deg. Hedningene skal komme til ditt Lys, og konger til glansen som er steget opp over deg.» Sakarja sier om ånden over folket – ved Messias i Kapt. 12:10: «Over Davids hus og over dem som bor i Jerusalem, skal Jeg utøse nådens og bønnens Ånd. Da skal de se på Meg som de har gjenomboret. Ja, de skal sørge over Ham slik en sørger over den enbårne, og de skal klage bittert over den førstefødte.»

Dette venter Hedningens Fylde av Efraims ætt på, som er det sanne Guds folk av Israel utenfor ætte-stammene. Se 1 Mos. 48:19 og Rom. 11:25-27. Salme 73:1 sier dette: «Sannelig, Gud er god mot Israel, mot de rene av hjertet.» Gud Velsigne Israel, og være med Israel i denne tid når verden raser mot dem. Verden er blind for Gud som Israels vokter og bevarer. Dette må verden betale dyrt for, for Gud lar Seg ikke spotte. Det et menneske sår, det må det høste.

Jeg vil slutte med et vers av Brorson: «Lyset er i verden kommet, Vet du også om du tror? Har du noen gang fornemmet at din Jesus i deg bor? Har Hans nåde strålers kraft, I din sjel sin virkning hatt? Kan du i ditt hjerte finne, at det er et lys der inne.»

Der ånden virker

Kapittel 2. Han som var lovet, er kommet til oss, del 1.

Av Basilea Schlink

Da Jesus forlot sine disipler, var de bedrøvet og engstelige for hvordan de uten Ham kunne klare seg mot forfølgernes trusler og hat. Men Jesus beroliget sine disipler med disse ordene: «Det er til gagn for eder at jeg går bort.» (Johs. 16:7). Hvordan kunne det være nyttig at Jesus forlot sine, disse Han betydde alt for og som fullstendig var avhengig av Ham? Kunne det tenkes noe større tap enn at Jesus gikk bort fra dem som Han betydde alt for? Og likevel sa altså Jesus at det var til gagn for dem at Han forlot dem, at de led dette tapet. Men så forklarer Han også disiplene hvorfor dette var til nytte: noe stort og veldig skulle skje når Han var gått bort!

Når så den annen person i guddommen forlot jorden, skjedde det at guddommens tredje person, den Hellige Ånd, kom til de troende og fylte ut Jesu plass. Dette var i samsvar med Jesu ord: «Jeg vil bede Faderen, og Han skal gi eder en annen talsmann» (Joh. 14:16). I stedet for Jesus ville nå en annen, den Hellige Ånd, tale til dem. Det greske ordet for talsmann er «parakletos». Dette ordet er sammensatt av «para» = ved siden av, og «kletos» = kallet. Det betyr altså en som er kallet til å stå ved en annens side for å hjelpe i alle slags vansker .

Hittil hadde disiplene kunnet vende seg direkte til Jesus i sin nød. Men fra nå av skulle den Hellige Ånd stå dem til tjeneste med hjelp og bistand. Det er likevel verd å merke seg at den Hellige Ånd aldri er løst fra Jesus Kristus. Jesus er tvert imot gjennom den Hellige Ånd alltid til stede hos oss. Den Hellige Ånd er på den ene siden Guds Ånd og det middel hvormed Gud gjør seg gjeldende og forherliger sitt navn i verden. Men Han er også Jesu

Kristi Ånd og et middel for den opphøyede Herre til å opprette et herredømme i denne verden og til å skape bekjennelse og tro. Idet den Hellige Ånd i troen fører oss til Jesus, gjør han oss til Guds barn og skaper dette takkens rop i de troende hjerter: «Abba, Fader!» (Rom. 8:15).

Den Hellige Skrift og kirkens bekjennelse bevitner denne Faderens, Sønnens og Åndens samhörighet og forteller at den Hellige Ånd er det kjærlighetens bånd og den kraft som går ut fra Faderen og Sønnen. Dette kommer tydelig fram på de steder i Det nye testamente som handler om den troendes forhold til den Hellige Ånd. Det sies om Ånden at Han skal formane oss. Likesom Faderen kaller oss til å følge Ham, så kaller og formaner altså den Hellige Ånd oss til å la oss lede av Ham. Det var Ånden som lærte og påminnet disiplene (Johs. 14:26). Det er Han som fremdeles skal overbevise verden om synd, om rettferdighet og om dom (Johs. 16:8). Det er Han som setter oss i stand til å vitne om Jesus (Johs. 15:26-27). Det er Han som velger ut vitner til tjeneste for Jesus (Apg. 13:2). Og det er Han som sender oss ut (Apg. 8:29 og 13:4). Det er Ånden som hjelper de vitner Han har sendt ut og hindrer dem i å gjøre slikt som er imot Guds plan (Apg. 16:6-7). Likesom den himmelske Far og Jesus fører oss, er også den Hellige Ånd en leder som vi må la oss styre av (Gal. 5:18 og Rom. 8:14).

Han kommer oss til hjelp og lærer oss å be (Rom. 8:26). Siden den tredje person i guddommen slik tar seg av oss og handler helt direkte med oss, blir også vårt forhold til Ånden noe helt personlig. Men likesom vi kan stå imot Gud Fader og Sønnen Jesus, kan vi også stå den Hellige Ånd imot. Det var dette Stefanus anklaget jødefolket for (Apg. 7:51). Vi kan lyve for Ånden slik som Ananias og Safira gjorde (Apg. 5:3). Vi kan friste den Hellige Ånd og gjøre Guds Hellige Ånd sorg - dette som

apostelen advarer mot i Ef. 4:30. Ja, det er endog mulig å håne og forbanne Ham (Matt. 12:31 og Hebr. 10:29).

(fortsettes i neste nummer)

Hans Nielsen Huges Postille

Les gjerne en preken av Hauge. Hver preken er på sirka 2 sider og kan gjerne leses som andakt. Har du den ikke? Vi har den på vårt boklager. Den er utgitt i ny språkdrakt ved Trygve Einar Gjerde i 2018.

Ord og uttrykk

Fra Bibelsk Oppslagsbok

Aften/ ettermiddag.

Time inndeling fantes ikke i de eldste tider. Dagen ble inndelt i morgen, dag og aften. Tidsbestemmelsen ble ansett for å være tilstrekkelig klar om det f.eks. het «ved tiden for aftenofferet», 4. Mos. 28:3—8; Esra 9:4; Dan. 9:21. Israel regnet med at døgnet begynte fra aftenen. Sabbatshvilen skulle være «fra aften til aften», 3. Mos. 23:32. Blant jødene talte man om to aftenstunder. «Den første aftenstund» var tiden mellom klokka tolv og femten. Deretter fulgte «tiden mellom aftenstundene», som ved påsketiden var kortere, ettersom solen da gikk ned tidligere enn på midtsommeren. «Den andre aftenstunden» var helt kort, og begynte da den første stjernen (aftenstjernen) ble tent og varte til den tredje stjernen ble synlig.

Påminnelser

- Vi vil gjøre dere oppmerksomme på at vi har nytt bankkontonummer for Haugianeren.
- Vil også oppmuntre dere til å tipse oss om mennesker som vi kan sende Haugianeren til. De vil da motta den gratis en periode. Takk for alle bønner og gaver.

Forord til liturgiene

Av Stein Arild Gjerde

Vi har det siste året arbeidet med å få på plass flere liturgier for Det Haugianske Vennesamfunnet. Dette arbeidet er nå ferdig og behandlet i eldsterådet. Vi vil i nær fremtid legge dette ut på vår nettside (www.haugianeren.net) og på facebook (Det Haugianske Vennesamfunn). Dokumentet kan også sendes som PDF-fil eller som utskrift. Det inneholder våre statuetter og regler med påfølgende liturgier. Vi tar her med oss forordet til våre liturgier.

Forord til liturgiene

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av all din makt. Disse ordene som Jeg befaler deg i dag, skal forbli i ditt hjerte. Du skal innprente dine barn dem, og du skal tale om dem når du sitter i ditt hus, når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. Du skal binde dem som et tegn rundt hånden, og de skal være som minnesedler mellom dine øyne. Du skal skrive dem på dørstolpene til ditt hus og på dine porter.» 5 Mos. 6:5-9

Til de eldste og menighetens ledere og forkynnere.

Haugianeren

Guds Ord og sakramentene er de edleste og kjæreste gaver for Guds folk. Liturgier er menneskelige ordninger som skal romme noen av Guds store undre og kjærlighetsgaver til sine barn. Vi må utøve disse ordninger i gudsfrykt, og kjærlighet til vår neste.

Bøy hjerte i ydmykhet, tjen Herren med et villig hjerte. La formålet og Guds vilje komme til uttrykk i vår tjeneste.

Vår tjeneste må utføres med hellig frykt, samtidig som vi uten hykleri opptrer broderlig og naturlig for våre kristne søsken.

Vi advarer mot misbruk av Guds Ord og sakramentene. Ordet er hellig og gitt oss til hjelp, først for hvert menneske så til oppbyggelse av menigheten. Ved nådemidlene blir vi født på ny og mottar troen ved den Hellige Ånd. Sakramentene må holdes i ære. Nattverden til angrende og botferdige troende kristne. Dåpen til den troende som er prøvd eller til barn som bæres frem ved tro og bønn. Dåpen virker ingen mekanisk gjenfødelse, men er gjenfødelsens bad ved tro. Løftene gis ved dåpen og mottas ved tro. Gud er den suverene skaper og gjenføder, Han gir troen «når og hvor Han selv vil».

Vi advarer mot å delta eller å sitte under forkynnelse i menigheter eller kirker som ikke forkynner Guds Ord rett og sant. Heller skal en ikke støtte opp om forrettelsen av sakramentene ved vantroende pastorer eller prester, slikt vanhelliger Guds gaver og rike på jord. Samtidig, det som er forrettet sant ved Guds Ord skal mottas ved tro og takksigelse for Guds barn.

Vi advarer mot opprør mot den levende Gud slik Juda advarer i sitt brev vers 11.

«Ve dem! For de har gått inn på Kains vei, grådig har de styrtet seg ut i Bileams villfarelse for vinnings skyld, og de har gått til grunne ved Korahs opprør.»

Haugianeren

Vi som Herrens tjenere skal ikke frembringe falsk tilbedelse, søke rikdom ved falsk tjeneste og gjøre opprør mot Guds ordninger og hellige vilje.

Vennesamfunnet vårt skal forrette sakramentene og liturgier uten en unødvendig høykirkelighet. Vi skal tjene Herren vår Gud i enkelhet og kjærlighet til Han som gir oss liv. Liturgiene har sine historiske røtter fra den Norske kirkes alterbok av 1920. De er endret og utformet i henhold til vårt vennesamfunns eldsteråds vurderinger og prøvelser. Dette gjelder både fornyelse av språk og teologiske ord og vendinger som trenger justering og klargjøring.

Den eller de som forretter Guds Ord, sakramentene og liturgier ved samlinger, skal etter hovedregelen tjene i henhold til denne tjenestedelingen; først og fremst ved en eldstebror, sekundert ved en troverdig kristen bror eller forkynner, kalt ved eldsterådet. Medhjelp kan velges blant trofaste og åndelige brødre.

Ved samlinger i private hjem, tenkes likt som ved ordinære samlinger, eller etter rådslutning med eldsterådet.

Ved nøds- eller trengselstider, skal far først tjene sin familie. Der dette ikke går, skal mor med glede og et villig hjerte tjene familien sin ved Guds nåde og velsignelse.

Vi har nå altså liturgier for ulike anledninger for dåp, nattverd og for velsignelse av ekteskap som tidligere er inngåtte ved offentlige myndigheter. Måtte dette bli til velsignelse for Guds barn og rike.

Haugianeren

Avsender:

Haugianeren

Stein Arild Gjerde

Nordre Naustbakken 11

5440 Mosterhamn

(Abonnementens adresse)

Salmehjørnet

Salme nr. 2

1. LOVER den Herre, den mektige konge med ære! Lov ham, min sjel, og la det din forlystelse være! Stem opp en sang, Salter og harper, gi klang! Åndelig lek vil jeg lære.

2. Lover den Herre som allting så herlig regjerer, Han som deg løfter som ørnen på vinger og bærer. Han lar deg få Mer enn du kunne forstå, Bedre enn hjertet begjærer.

4. Lover den Herre som deg i din stand giver lykke, Han som med tusen velsignelser vet deg å smykke! Tenk dog derpå, At han sin ære kan få, Akk, i din sjel det inntrykke!

5. Lov da den Herre, min sjel og hva i meg mon være, Alt som har ånde opphøye hans store navns ære! Han er deg god, Akk, gjør ham aldri imot! Amen, han selv deg det lære!

Joakim N. Neander

Opplysninger

Haugianeren

Redaktør: Stein Arild Gjerde

Adresse: Nordre Naustbakken 11
5440 Mosterhamn

Telefon 91918899

Mail: stein-arild@kortbunkers.no

URL: www.haugianeren.net

Kommer ut annenhver måned

Kontingent kr. 350 pr. År.

Bankkonto: 3260.36.78795

Det Haugianske Vennesamfunn

Gaver kan sendes til Det haugianske Vennesamfunn v/Sigmund Nørsterud, Sofiesgt. 1, 0170 Oslo

Bankkonto: 1619.66.12282

Boklageret

Kontakt informasjon:

Stein Arild Gjerde

Nordre Naustbakken 11

5440 Mosterhamn

Telefon: 9191 8899

Mail: stein-arild@kortbunkers.no

Vi takker hjertelig for gaver til bladet eller vennesamfunnet!